

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΉ ΓΡΕΥΝΑ

την οικογενειακή ζωή. Αυτός είναι δι' έμέ ο ιδανικός σύζυγος.

Ποιος είναι ο ιδανικός σύζυγος;

Κ

(Τι άπαντεών η δεσπινίδες μας, πώς τόν άνειρεσόνται και πώς τόν θέλουσιν)

Η δις ΕΥΡΥΚΑΕΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, μās γράφει :

Άγαπητό «Μπουκέτο». Δι' έμέ ο ιδανικός σύζυγος είναι εκείνος, ο όποιος θα έχη μία καλή δουλειά, για να ζούμε. Αν είναι ώμορφος ή άσχημος δεν με νοιάζει. Επίσης ο σύζυγός μου πρέπει να έχη καλά φυσικά, να είναι πάντοτε χαρούμενος, να με αγαπά όπως θα τόν αγαπάω κι' εγώ, και να μην είναι πολύ φλύαρος, γιατί θα μου εινε πάρα πολύ αντιπαθητικός. Δεν με νοιάζει εάν εινε ξανθός ή μελαχρινός, φτάνει να μην εινε μεθύσιος και χαρτοπαίκτης. Να αγαπάει Εδύρκλεια Ιωάννου

Η δις Ι. Κ. μās άπαντά :

Άγαπητό «Μπουκέτο». Συμμετέχω κι' εγώ στον διαγωνισμό του ιδανικότερου σύζυγου. Ο ιδανικότερος για μένα σύζυγος θα εινε ένας άνδρας πλούσιος, κουφός και έθελουσιός τυφλός.

Μά φίλη μας, υπό το ψ.ωδώνιον «ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΗ» (Αθήνα), μās άπαντά :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Κατά την γνώμη μου, ο ιδανικός σύζυγος (εάν υπάρχει ρευστα ιδανικός, γιατί όπως έχω κατανήσει σήμερα η κοινωνία, εινε πολύ δύσκολο να βρεθής), εινε εκείνος που θα με αγαπά, θα μου κάνει τη ζωή μου εύτυχη και θα κυττάζη μόνον έμένα και καμιά άλλη. Έθελω επίσης να εινε πλούσιος, γιατί δίχως τó χρήμα δεν μπορεί να κάνει κανείς τίποτα. Τόν θέλω να εινε ύψιλος, γιατί είμαι κι' εγώ ύψηλη, μελαχρινός, με σγουρά μαλλιά και λίγο νόστιμος. Επίσης να εινε ευγενής στους τρόπους και τó αισθητά, φιλόζωος και λίγο εύαισθητος στον χαρακτήρα. Ός εύτυχημένο γάμο θεωρώ εκείνον, που γίνεται εκ συνοικεισίου, γιατί οι γάμοι εξ έρωτος καταλήγουν συχνά στο διαζύγιο. Με άγάπη.

Μιά Πολύ Άπαιτητική

Η φίλη μας «ΧΡΥΣΗ ΚΑΡΔΙΑ» (Κορινθός Αθήνα), μās γράφει :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Πολύ έξυπνη και αρκετά ένδιαφέρουσα η ερώτησί σου «Ποιος εινε ο ιδανικός σύζυγος». Από τις άπαντήσεις των κοριτσιών κι' απ' τις λίγες τών αγοριών, που διάβασα, έβγαλα ένα μικρό συμπέρασμα : ότι τάν μέν κορίτσια εινε πιο άφελή, αφήνοντας να μιλή η καρδιά τους, ενώ στ' αγόρια μιλάει τó άνοιικό τους «έγώ». Μά η πρωχή μου γνώμη εινε ότι τόνον αι μέν, όσον και οι δέ, την παθαίνουν τόσο πιο πολύ, όσες πιο πολλές εινε η άπαιτήσεις τους. Λοιπόν, για να τελειώνω, πιστεύω ότι τόν ιδανικό σύζυγο τόν διαλέγει η καρδιά, όταν μιλήσει μοιραία.

Χρυσή Καρδιά

Η δις ΠΑΝΟΡΑΙΑ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ (Πειραιός), μās άπαντά :

Άγαπητό «Μπουκέτο». Ός τακτική αναγνώστρια και πιστή θαυμάστριά σου, σπεύδω, αν και λίγο άσνά, ν' άπαντήσω στον χαριτωμένο και τόσο έξυπνο διαγωνισμό σου «Ποιος ο ιδανικός σύζυγος και τίς ο εύτυχης νάιος». Άκου λοιπόν: Άνοιεις! Τ' άβδονια στα κλαδιά ψάλλον τον πρώινό του ύμνο στον Πλάστη. που τώδε χάρισε τη ζωή, τά λουλούδια ναωπατά γελούν ποός τον δλόγιστο ήλιο. Παντού γαρά Θεοί! Σε νέα άωοσηη βιλλίτσα, με γοστό έπιπλωμένη. Ένα νέο ζευγάρι : Αυτή μά μικρή άκούη παιδιούλα, ένας τύπος φτιαγμένος για ν' άσέπη. Έκείνος ένας άρκετά ώρασιός τύπος άνδρας — για τούς άλλους ίσως να μην εινε τόνον ώρασιός, όσο φαίνεται — σε κείνη — τίπιος, ένοτατικός, με μια λέξι άνδρας καθ' όλα. Ένα θεοπίο μιλί στο στόμα, που δέγγεινι μάλλον την έμπιστοσύνη και την έκτίμησι που τρέφει ο ένας για τόν άλλ-

λο, παρά την άγάπη που τούς ένώνει, τούς χωρίζει για δύο - τρεις ώρες : Έκείνος στο γραφείο. Αυτή στο σπίτι. Τό μεσημέρι, σ' ένα καλοστρωμένο τραπέζι, που τό πλημμυρίζει η εύτυχία, η όποία έχει στήσει τό θρόνο της στην έρωτική τους φωλιτσα, εκείνη, γεμάτη γαρά, τόν κάνει να ξεγνά τις σκουτούρες της δουλειάς του. Τό γέλιο της, τά γάδια της, τά φίλια της, και τό σπουδαιότερο, ο καλός της τρόπος — και ίσως άργότερα και ένας χαριτωμένος παχουλός μεμπές — τόν κάνουν να λησμονεί κάθε του σάρεστο, που ίσως βεσανίζει τό μυαλό του... Ύστερα από κάμποσα χρόνια, σε μια δυοια βιλλίτσα, επαναλαμβάνεται η ίδια σκηνή, αλλά με άλλους πρωταγωνιστάς, ενώ στο βάθος ένα άσπρόμαλλο πειά ζευγάρι παρακολουσει ώς θεατής τη συνέχεια της ταινιάς, που εινε παρμένη από τη ζωή του. Να πώς φαντάζομαι, άγαπητό μου «Μπουκέτο», την πραγματική εύτυχία. Ίσως η ταπεινή ιδέα μου φανούν υπερβολικές ή άνερα θερινής νυκτός — για μένα όμως ο ιδανικός σύζυγος εινε εκείνος που θ' αγαπήσω με όλη τη δύναμη της παιδιαστικής καρδιάς μου, άδιαφορούσα εάν εκείνος που θ' αγαπήσω εινε μελαχρινός ή ξανθός, ή εάν για τούς άλλους εινε έλαττωματικός. Για μένα θα εινε τέλειος. Όσο για την εύτυχία του γάμου, αυτή έξαρτάται από τη γυναικία κι' από τόν άνδρα βέβαια, αλλά η γυναικία εινε εκείνη που με την πραγματική της άγάπη, την άφοσίωσι και ίδιως την καλή της συμπεριφορά, θα κάνει τόν άνδρα να την λαχταρά πάντα και να μη την βαρεθής ποτέ, ποτέ....

Μέ άπειρη άγάπη.

Παναρωρία Πατρικίου

Η κ. ΔΡΟΣΟΥ, προσπογοάφροντος και τού σιζύγου της κ. Κ. Δρόσου, μās άπαντά με την έξης δραστήτη πραγματικώς έπιστολή :

«Ιδανικός σύζυγος!» Ύπάρχει λοιπόν τέτοιο πράγμα στον 20όν αιώνα, που τά άτομα, ποίο λίγο ποίο πολύ, έχουν μια νοσηρότητα και μια άπασιοβοξία για τη ζωή ; Ίσως αυτό τó ιδανικό πράγμα, για να βρεθής, να θέλη έναν Διογένη με τó φανάρι να ψάγνη και όλο να ψάγνη. Τόν ιδανικό σύζυγο η την ιδανική σύζυγο, τόν δημιουργεί μόνον η καλωσύνη και η όποωρητικότητα. Πώς μπορεί να εινε ιδανικό αντρόγενο ένας ταγγούνης με μια σπάταλη, η πάλι ένας μαχμουλήτης (όπνερας) με μια ποή η καρδιά της θέλει γλένια κι' όξω φτώχειας ; Ένα μόνο καταλαβαίνω, ότι μια καλή γυναικία, λονικη, μετρομένη και προπάντων τίμια και καλή, κάνει θαύματα... Ύποωρητικότης, λοιπόν, και όχι παρεξήγησις εκ μέρους και τών δύο. Όσο για τά άλλα, που γράφουν μερικά κοριτσάκια, μαλλιά, μάτια κλπ., έ ! αυτά εινε μόνο για τά κοριτσάκια, που τά θαμπώνει η όψη, ενώ η λογική εινε ακόμη στον πρώτο της ύπνο. Αυτά που γράφω εινε ίσως η άλήθεια, γιατί την έχω ζήσει μαζί με τόν άνδρα μου και τά τρία μου παιδία. «Μιά γυναικία που έχει τόν ιδανικότερο σύζυγο, γιατί έβρει να τόν αγαπάει και να τόν έκτιμά»

Η δις ΕΜΜΑ μās άπαντά :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Ο ιδανικός σύζυγος, σύμφωνα με την γνώμη μου, πρέπει να εινε προικισμένος με πνευια και να έχη διαπλάση τών χαρακτήρα του επί τη βάσει της άληθείας. Να με αγαπά όχι επί την ύλικην ήδονην, αλλά διά τόν πνευματικόν μεγαλιόν. Έτσι θα εινε βέβαιος διά έπιστοφών εκ της ένοτατικότητας του θα εύρίσκη πάντοτε συνπάθειαν και παρηγοριαν διά τόν σύζυγόν του. Έγκατεστημένη σε ένα έξοχικό σπίτι, θα ζομω χαρούμενοι, με τά πιδικά μας, την πρόσκαιρη ζωή.

Ανίς Έμμα

Η δις Κ. Β. (Κωνσταντινούπολις), μās άπαντά :

«Μπουκετάκι» μου. Πώς εινε δυνατόν στην έποχή μας να

ύπαρξη Ιδανικός σύζυγος ; Ξεχνάς ότι τώρα οι άνδρες που- λιώνται και έπομένως ή κάθε μια δεν έχει παρά να διαλε- ξη...τόν χειρότερον. Κατόπιν όμως, κάτω από τό...χρυσού- μιστιγιόν της, μεταβάλλεται εις τόν πλέον Ιδανικόν σύζυγον. Μά άγάπη.

‘Η φίλη μας «ΠΩ-ΓΗ ΝΗ ΑΥΡΑ» μάς άπαντά : ‘Αγαπητό μου «Μπουκέτο». ‘Ο Ιδανικός σύζυγος, κατ’ έμέ, δεν έχει καμμιά σχέση με τό ζήτημα της όμορφιάς. Τόν Ιδα- νικό σύζυγο τόν θέλω ν’ άγαπά την σύζυγόν του, να της εινε πιστός, να εινε τελείως προσηλωμένος στην οικογένειά του, και να μη ζητη νά δημιουργήση άλλην έφημερον εύτυχίαν έ- ζω της οικογενείας του. Να έχη τελος καλους τρόπους και συμπεριφορά άπέναντι της σύζυγου του. ‘Αλλά δυστυχώς, στό 1935, και στόν 20όν αιώνα, ζητώ τά αδύνατα, διότι κανείς εκ τών νέων σήμερα δεν ζητάει στό γάμο την εύτυχία, που πηγάζει εκ της άληθινής άμοιβαίας άγάπης και πίστewς, αλλά την ύλην και τό συμφέρον.

‘Η δίσ ΑΛΙΚΗ (Καλαμοτή Χίου), μάς άπαντά :

‘Αγαπημένο μου «Μπουκέτο». Τί πρωτότυπος, μά και χαριτω- μένος άληθεως, αυτός ό διαγω- νισμός σου ! Ζητάς να μάης ποιάς εινε ό Ιδανικός σύζυγος, αυτός γιά να ύπαρξη (αν εινε δυνατόν), κατά τή γνώμη μου, χρειάζονται πολλά, μά πά- ρα πολλά πράγματα... Και θέ- λεις ν’ άρχισω από την έξωτε- ρική του εμφάνιση ; ‘Ακουσε, λοιπόν : Πρέπει να εινε μάλλον ύψηλός, λεπτός, μελαχρινός, με μαύρα μάτια και μαύρα σγουρά μαλλιά, όγχις, νέος, ό- χι περισσότερο από 10 χρόνια μεγαλύτερός μου, και να γενεί άν όχι ώραιός, πολυ συμπαθητι- κός. Με λίγα λόγια να έχη την λεγομένη άνδρική όμορφιά. Και άς έρθουμε τώρα στον χαρακτή- ρα : Πρέπει να εινε έξυπνος, σοβαρός, μορφωμένος, μαλα- κός, όπομονετικός, με καλή καρ- δια, με εύγενή ψυχή και με λε- πτούς τρόπους. Να εινε αούτη- ρών κοινωνικών, ήθικών και θρησκευτικών άρχών, να απο- λαμβάνη της εκτιμήσεως όλων και να τού άρέση ή οικογενεια- κή ζωή και όχι τά ξενύχτια και τά γλέντια, μακούα από τό σπι- τού. Να τού άρέση ή τάξει, ή καθαριότης και τό νοικοκυ- ριό. Να εινε πιστός, να άγαπά την σύζυγόν του (και μόνον αυ- τήν) ως γυναίκα, να την εκτι- μά και να την σέβεται και να την θεωρη ως μια σύντροφο της ζωής και όχι ως σκλάβοα του, και να μην γκρινιάζη στό σπι- τού για τό ελάχιστο. Να έχη έ- να καλό εισόδημα και να εργά- ζεται με εύχαρίστησι όσο πρέπει, γιά να εξασφαλίξη μια άν- νετη ζωή στην οικογένειά του. Να εινε ασιος, όταν αύριο - με- θ αύριο γίνει πατέρας 2-3 παιδιών, να τά αναθρέψη σύμφωνα με τούς κοινωνικούς νόμους και να τούς δώση την απαραίτη- τη μόρφωσι, γιά να τούς κάνει χρήσιμους και καλους πολίτες στην κοινωνία ή καλας συζύγους και καλας μητέρες. Και όταν βέβαια έχη όλα αυτά τά προτεήρια και όταν και ή σύζυγός του ζερεί να τόν μεταχειρίζεται, έ, τότε δεν μπορεί παρά, κατά την γνώμη μου, αυτός ό άνδρας να εινε ό Ιδεώδης, ό Ιδανικός σύζυγος. Και τώρα, μήπως θέλεις να σου πώ και ποιάς εινε ό ευτυχέστερος γάμος ; Σ’ αυτό δεν μπορώ να σου άπαντήσω, αγαπητό μου «Μπουκέτο», γιατί ό γάμος εινε μια άνοιχτή θάλασσα, γιά την όποία άκόμα δεν άνευρηται ναυτική ποξίς, και συνεπώς...

Μά άπειρη άγάπη κι’ εκτίμησι.

‘Αλίκη

‘Η δίσ ΕΛΕΝΗ ΦΡΑΓΚΙΑ (Αθήνα), μάς γράφει : ‘Ενας μόνον Ιδανικός άνδρας ύπαρχει : Αυτός που άγα- πώ και...διότι τόν άγαπώ. Κα- νείς άλλος.

‘Ελένη Φραγκιά ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπαντήσεις.

ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ... ΠΑΝΤΟΜΙΜΑΣ !

Μιά ‘Αγγλική έφημερίς δημοσιεύει την έξης άλλόκοτη μικροστορία. Την βεβαιώνει δέ γ’ αυθεντική :

Πρό χρόνον, ύπηρετούς στο Λονδίνο ως πρεσβευτής της ‘Ισπανίας ένας σοφός άνθρακος, αλλά στο έπακρο λιγώιλτος. Σε μια δεξίωσι- ναν άνατόκων, ό έξοχότατος αυτός πρεσβευτής ισχυρίσθη, μπρός στόν ‘Αγγλο βασιλέα και σε κίελο άλλων σοφών και έπισμων, ότι... τά λόγα ήσαν κίελο τόν περιτό στόν άνθρακο, κ’ ότι τά εννοήματα υπορούσαν κάλλιστα να χρησιμοποιούν ως παγκόσμιος γλώσσα !...

—Δεν τό ξέρετε ; ειπε τότε ό βασιλεύς, χάριν άστυθείας. Στο Πα- νεπιστήμιο τού ‘Εδμβούργου έχομε έναν καθήγητή της παντομίας.

—Άφου θα τρέξω κάπως να συναντηθώ μαζί του, Μεγαλειότατε !...

—Ιπε σοβαρά ό πρεσβευτής.

Τήν επομένη, ό εκπαιευτικός ‘Ισπανός ξεκίνησε κάπως γιά τό ‘Εδμ- βούργο. ‘Ο βασιλεύς έστειλε έννοείται επείγοντως σχετικές οδηγίες στόν πρότανα τού Πανεπιστημίου, γιά να μη συμβή κινείνα σκάνδαλο.

Στό ‘Εδμβούργο ύπήρχε τότε ένας τερατόμορφος και μονόφθαλμος κρεοπόλης, ό όποιος λεγόταν Γλάσκου. ‘Ηταν γνωστός γιά την επι- τηθευτήτά του στην παντομία και στά εννοήματα, και τού άνέθεσαν με ήγεμονική άμοιμή να παίζη αυτός τό ρόλο τού...καθήγητή της παντομίας στό Πανεπιστήμιο τού ‘Εδμβούργου.

‘Όταν λοιπόν ό έπισμωός ‘Ισπανός έφτασε στό γραφείο τού προέδρου, ή σύγκλητος τών καθηγητών τόν ύ- ποδέχτηκε μεγαλαυχρώς και τόν ώ- δήγησε σ’ ένα κούτιο. ‘Εκεί τόν περιέμενε ό κρεοπόλης-καθήγητής :

‘Ο ‘Ισπανός, άναγκασμένος τόν Γλάσκου, τόν πλησίασε και σήκωσε τό δάχτυλο τού δεξιού χεριού. ‘Ο Γλάσκου σήκωσε τότε τά δυο δάχτυ- λά του. ‘Ο πρεσβευτής εύθής άμέσως τούδειξε τρία δάχτυλα. ‘Ο Γλάσκου έδειξε άπειλητικά τή γροθιά του...

Χωρίς να χάση καιρό ό ‘Ισπανός πρεσβευτής, έβγαλε από την τσέπη τού ένα πορτοκάκι και τόδεξε στόν Γλάσκου. Αυτός τότε έβγαλε ένα κομμάτι κρεοπαίνουνο ψωμιού από τή δική του τσέπη.

‘Ο ‘Ισπανός θεώρησε ότι τελείωσε πιά ή συνέντευξι τούς και πήγε στό γραφείο της σύγκλητος.

—Εινε θαύματος ό κίερος συνά- δελφος σας ! τούς ειπε τότε ό πρε- σβευτής. Στην άρχη τούδειξα ένα δά- χτυλο, έννοώντας ότι ύπάρχη ένας Θεός ! Έκείνος μούδειξε δυο, έννο- ώντας ότι εκτός τού Πατρός ύπάρχη καί ό Υιός ! Έγώ τού άποκρίθηκα με τρία δάχτυλα, έννοώντας και τό ‘Α- γιο Πνεύμα ! Έκείνος μούδειξε κίε- νιστή τή γροθιά του, δηλώνοντας έτα- ότι όλες αυτές ή θεότητες άποτελούν μια και μόνη δύναμι ! Τούδειξα ένα πορτοκάκι, σε σημείο ότι ό Θεός ένν- μάς δίνει μόνον τροφή, αλλά κ’ έ- λια πράγματα, τά όποια κίνουν τερ- απηή τή ζωή μας !... Κι’ αυτός μού-

δεξε τότε ένα κομμάτι ψωμιού, σάν να μούλεγε ότι αυτό εινε τό κρείο- τερο αγαθό, που μάς παρέχει ό Θεός !...

‘Υστερα από την έξηγησι αυτή, ό πρεσβευτής έφηγε γιά τό Λονδίνο κληρονομασιμένος γιά τή σοφία τού ύπερόχου έν-όνου καθήγητός !...

‘Η σύγκλητος κάλεσε τότε τόν μονόφθαλμο κρεοπόλη - καθήγητή και ζήτησε έξηγησις κ’ από αυτόν, σχετικά με τή συνέντευξι του.

‘Ίσού τί τούς ειπεν ό κρεοπόλης :

—‘Ο πρεσβευτής σας, κύριε, εινε ένας κληνάνθρωπος ! Φανταστήτε ότι στην άρχη μούδειξε ένα δάχτυλο, γιά να μου πη πώς έχω ένα μάτι.

Ένώ τότε τούδειξα δυο δάχτυλα, θέλοντας να τού πώ τού άρροφόν.

Όταν αυτό τό ένα μάτι μου άξέει δυο και τά δυο του τά δυο ! Ξέρετε ότε τί μου άπήνησε ; Μούδειξε τρία δάχτυλα, ότι τάχα, παρ’ όλα δια τού έστα, δεν παίνομε κ’ ό ένα μάτι μαζί νά έχομε τ’ ό ένα μάτια !...

‘Ε, τότε θέηωσα κ’ έγω και προχώρησα με σφιγμένη τή γροθ’ ά μου, γιά να τού δώσω ένα καλό μάθημα άνατροφής !... Αυτός όμως ό βλά- πος θέηωσε να με καλοπάση και πήγε να μου δώση ένα πορτοκάκι...

Μά έγώ τούδειξα ένα κομμάτι μαύρο μούλεγε ότι αυτό εινε τό κρείο- τερο αγαθό, που μάς παρέχει ό Θεός !...

Παρακαλούμεν επίσης τας άγαπητάς άναγο- στρίδας μας όπως άπαντούν σαφώς, όχι πολύ διε- κώς, και όπως καθορογορούμεν. Τέλος, τας παρα- καλούμεν όπως σημειώσουν στή γωνία τού εκκαί- λου της άπαντησεως των τή λέξι «ΚΑΜΠΑΝΙΑ». Γράψατε επί της μιάς κλειράς τού χαρτου.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Διαβάστε στην «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» τίς άπαντήσεις τών νεο- ρών κυριών γιά την ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟ. ‘Αρχισαν δημο- σιευόμενες από τού φύλλου τών Χριστουγεννων